

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D., v právní věci žalobce **Občané za ochranu kvality bydlení v Brně – Kníničkách, Rozdrojovicích a Jinačovicích**, se sídlem Brno – Kníničky, U Luhu 23, zast. Mgr. Luděk Šikolou, advokátem se sídlem Dvořákova 13, Brno, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou včas podanou u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8.7.2009, č.j. JMK 89741/2009, kterým byl potvrzen postup Městského úřadu Mikulov ve věci žádosti žalobce o poskytnutí informace ze dne 3.5.2009, podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. V žalobě uvedl, že povinný subjekt na jeho žádost reagoval sdělením ze dne 14.5.2009, proti němuž podal stížnost dle § 16a citovaného zákona, o níž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Postupem žalovaného byl žalobce zkrácen na svém právu na svobodný přístup k informacím

podle článku 17 Listiny základních práv a svobod, neboť požadované informace mu nebyly poskytnuty v úplnosti.

Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Ve svém vyjádření žalovaný shrnul skutkový stav a podrobně se zabýval žalobními námitkami, s tím, že argumentaci žalobce považuje za neudržitelnou a navíc žalobci nic nebrání v tom, aby požádal o informace, o které má zájem, a které nebyly předmětem žádosti v této věci.

Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s.ř.s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s., poté, kdy účastníci řízení s tímto postupem vyslovili souhlas.

Žalobou je napadeno rozhodnutí žalovaného ze dne 8.7.2009, č.j. JMK 89741/2009, kterým byl potvrzen postup povinného orgánu při vyřizování žádosti žalobce o poskytnutí informací, a to s odkazem na ustanovení § 16a a § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu vyplynulo, že žalobce podal u povinného subjektu žádost o poskytnutí informací, které specifikoval tak, že požaduje „a) předat kopii dokumentu, která umožnila paní P. vydat vyjádření podle PÚR z roku 2006, který nebyl pořízen v režimu platného stavebního zákona (a protože tímto dokumentem není PÚR 2006, tak jej ani nepožadujeme), b) sdělit, na základě jakého zmocnění vydala paní P. místo Krajského úřadu JMK vyjádření o souladu z hlediska územního plánu a předat kopii dokumentu dokládajících toto zmocnění, c) předat kopii dokumentů, které dokládají, co městu Mikulov ve věci ÚP VÚC Břeclavsko předal Krajský úřad JMK po schválení tohoto ÚP. Nepožadujeme vlastní části ÚP VÚC, požadujeme pouze předávací protokoly a průvodní korespondenci k předaným dokumentům, d) sdělit, zda R5206 navržena v dokumentech SUDOPU, které sloužily jako podklad pro předmětné vyjádření, je v souladu s ÚP města Mikulov, e) Pro město Mikulov a okolní region byl pořízen ÚP VÚC okresu Břeclav. Tento dokument neobsahoval R52 a odvolání se na tento dokument je i ve vyjádření ke změně č. 1 ÚP Města Mikulov, kde je také protiprávní odkaz na ÚP VÚC Palava, který neexistoval ani v té době ani nyní. Požadujeme předat kopii dokumentu dokládajícího, kdy tento ÚP VÚC okresu Břeclav byl zrušen, f) předat kopii průvodní korespondence, kterou SUDOP PRAHA o předmětné vyjádření požádal, g) před kopii sdělení zaslaného SUDOPU PRAHA, kterým město Mikulov zrušilo vyjádření č.j. STU/081215/25/00/PROI/002 dne 15.12.2008.“ Na takto formulovanou žádost reagoval povinný subjekt sdělením datovaným dnem 14.5.2009, kterým poskytl žalobci požadované informace, včetně dokumentace označené žalobcem v žádosti o poskytnutí informací. Proti takovému postupu podal žalobce stížnost, o níž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že postup Městského úřadu Mikulov, odboru územního plánování a stavebního řádu při vyřizování žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, potvrdil, poté, kdy námitky žalobce uvedené ve stížnosti shledal jako neopodstatněné.

V dané věci nelze žalobci přisvědčit, že by mu nebyly povinným subjektem poskytnuty informace v tom rozsahu, v jakém je požadoval. Povinný subjekt žalobci fakticky

zcela vyhověl, požadované informace poskytl, takže se v přezkoumávané věci nejedná o stav neposkytnutí informací. Nejedná se ani o stav nevydání rozhodnutí o odepření informací a konečně ani o stav, kdy povinný subjekt vyjádřil vůli žádosti zcela nebo z části nevyhovět. Podstatou žalobního tvrzení je přesvědčení žalobce, že mu nad rámec informací, které výslovně specifikoval v jednotlivých bodech a) – g) podané žádosti, jak jsou uvedené shora, neposkytl další informace, které měly být přílohou dokumentace žalobci poskytnuté. Tímto postupem však žalobce nebyl nijak zkrácen na svém právu na svobodný přístup k informacím, jak tvrdí v žalobě. Nebyly-li informace poskytnuty nad rámec toho, co bylo žalobcem požadováno, nic nebrání žalobci požádat povinný subjekt o poskytnutí doplňující informace, na což žalovaný správně ve svém vyjádření poukazuje. Vytýká-li žalobce žalovanému nezákonný postup, pak soud této námitce přisvědčit nemůže, neboť žalovaný jako nadřízený orgán povinného subjektu rozhodl o stížnosti zákonem stanoveným postupem, svým rozhodnutím potvrdil žalovaný postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace a vypořádal se konečným způsobem se žalobcovou žádostí o poskytnutí požadovaných informací tak, že tyto požadované informace v daném řízení fakticky žalobci byly poskytnuty. Podle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím může stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podat žadatel, kterému po uplynutí lhůty podle § 14 nebyla poskytnuta informace a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Ustanovení § 16a fakticky nahrazuje dřívější institut fikce negativního rozhodnutí povinného subjektu, jak vyplývá z důvodové zprávy k zákonu č. 61/2006 Sb., kterým byl doplněn zákon č. 106/1999 Sb., především se stížnost považuje za prostředek, kterým má být řešena situace, kdy povinný subjekt na podanou žádost o informace nereaguje nebo poskytuje pouze část požadovaných informací. Jedná se tedy o prostředek sloužící k ochraně žadatele o poskytnutí informace pro případ, kdy povinný subjekt je zcela nečinný, v zákonné lhůtě informace neposkytne ani nevydá negativní rozhodnutí. O takový případ se v dané věci nejedná. O stížnosti zde rozhodl žalovaný zákonem předepsaným způsobem, sám žalobce zvolil ke své ochraně typ žaloby proti rozhodnutí správního orgánu nikoli žalobu na ochranu proti nečinnosti, byť podle obsahu žaloby na nečinnost správního orgánu poukazuje. Soud přezkoumal úkon správního orgánu, který splňuje podmínky stanovené v § 65 odst. 1 s.ř.s., navíc, kdy správní orgán ve věci nebyl nečinný, neboť vydal rozhodnutí ve věci samé. Nezákonnost v postupu žalovaného však soud, jak výše uvedeno, neshledal. Žalobci nebyly požadované informace odepřeny a nebyly-li poskytnuty v úplnosti, nic mu nebrání o přílohy k poskytnutým dokumentům samostatnou žádostí požádat. Neučinil-li tak žalobce až dosud prostřednictvím nové žádosti o poskytnutí informací u povinného subjektu, svědčí bezprostřední podání žaloby k soudu spíše o účelovosti postupu žalobce než o snaze chránit svá práva, k čemuž soud vede i zjištění údaje o četnosti sporů iniciovaných žalobcem nejen u zdejšího senátu Krajského soudu v Brně, ale také např. u Městského soudu v Praze. Aniž by soud hodlal omezovat stěžovatele v jeho právu na poskytování informací či přístup k soudu, je legitimní úvaha, že žalobce nadužívá, mnohdy šikanózním způsobem, nástroje zakotvené v zákoně o svobodném přístupu k informacím a následně důsledně využívá všechny nástroje správního soudnictví.

V přezkoumávané věci soud nezákonný postup žalovaného ani věcnou nesprávnost jeho rozhodnutí neshledal, a proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s.

Výrok o nákladech řízení má oporu v ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. větě první, podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Ve věci neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá, žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, proto soud žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně, a to ve dvou vyhotoveních. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Brně dne 4. 8. 2010

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu